

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ สรุปผลได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ 8 วิทยาลัย จำนวน 797 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ 8 วิทยาลัย ปีการศึกษา 2545 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane. 1973 : 72) จำนวน 320 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลกถึงอธิการบดีกรมอาชีวศึกษาเพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ในการส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 320 ชุด ได้คืนมาทั้งหมด 320 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความเป็นผู้นำ และการครองตนอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความเป็นผู้นำ และการครองตนอยู่ในระดับมาก

3. อาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 3 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ และการครองตนอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง

4. ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความเป็นผู้นำ และการครองตนไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความเป็นผู้นำ และการครองตนไม่แตกต่างกัน

6. ผู้บริหารอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือในภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความเป็นผู้นำ และการครองตนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการครองตน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสภาวะปัจจุบันโอกาสในการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มีมากขึ้น หน่วยงานต่างๆที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายต่างก็ดำเนินการเปิดการอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรสาขาต่างๆกันมากขึ้น ดังนั้นอาจารย์คหกรรมศาสตร์จึงได้รับการสนับสนุน ได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอมาโดยตลอด จึงทำให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆมาเสริมสร้างพัฒนาการเรียนการสอนอีกทั้งปรับปรุงวิธีการคิดวิธีการดำเนินชีวิตและวิธีวัดผล ประเมินผลรวมทั้งการพัฒนาตนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการครองตน เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้า ทันต่อเหตุการณ์กับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชณนเศ โลกทอง (2544 : 121-125) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้บริหารตามทัศนะของพนักงานครูเทศบาลในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 7 ซึ่งพบว่าครูโรงเรียนประถมศึกษามีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านบุคลิกภาพ ด้านภาวะผู้นำ ด้านศักยภาพทางการบริหารและด้านวิชาชีพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานของ วิศาล รอดกำเนิด (2543 : 88-93) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 7 ซึ่งพบว่าครูโรงเรียนประถมศึกษามีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบุคลิกภาพ ด้านภาวะผู้นำ ด้านศักยภาพทางการบริหารและด้านวิชาชีพอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สุภาพร กิตินันท์ (2543 : 97-99) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

ปีการศึกษา 2542 ที่พบว่าครู อาจารย์มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ในข้อที่ว่า “ กล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่มีเหตุผลและกล้าตัดสินใจ, เป็นคนใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น, มีความยืดหยุ่นในการทำงาน, กล้าแสดงความคิดเห็น, มีความสามารถในการโน้มน้าวใจผู้อื่น, รู้จักชื่นชมผู้ร่วมงานเหมาะสมกับโอกาส, มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์, สนับสนุนและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานมีความก้าวหน้า, และในข้อที่ว่า รู้จักแยกปัญหาส่วนตัวออกจากงาน ” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการที่จะเห็นภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มีความกล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่มีเหตุผลและกล้าตัดสินใจมากขึ้น อีกทั้งยังต้องการให้อาจารย์คหกรรมศาสตร์มีบุคลิกเป็นคนใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นกล้าแสดงความคิดเห็นมีความสามารถในการโน้มน้าวใจผู้อื่นซึ่งได้แก่เพื่อนร่วมงานนั่นเอง อีกทั้งยังต้องการให้อาจารย์คหกรรมศาสตร์รู้จักชื่นชมเพื่อนร่วมงานให้เหมาะสมกับโอกาสอีกทั้งรู้จักควบคุมอารมณ์ทั้งยังส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานมีความก้าวหน้าและรู้จักแยกปัญหาส่วนตัวออกจากงานซึ่งถ้าหากอาจารย์คหกรรมศาสตร์สามารถจะปรับปรุงตนเองในรายข้อดังกล่าวแล้ว ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ก็อาจจะเลื่อนขึ้นอยู่ในระดับมากได้เช่นกัน

2. ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ ทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในมุมมองของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันคงเป็นเพราะการดำเนินชีวิตในการทำงานของอาจารย์คหกรรมศาสตร์เป็นไปตามกิจวัตรประจำวันการดำเนินชีวิตหรือการดำเนินกิจกรรมในการเตรียมการสอน การจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งการออกค่ายพัฒนาอาสา การติดต่อสื่อสาร งานธุรการต่างๆเป็นภาพซึ่งเคยชินและปฏิบัติกิจวัตรเป็นประจำจนทำให้มองดูว่าเป็นภาพที่เห็นจนชินตาทั้งฝ่ายผู้บริหารและฝ่ายผู้สอน จะเห็นได้ว่าในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต่างก็มีปฏิสัมพันธ์โดยสายงานกันคือ การมอบหมายสั่งการ การปฏิบัติตามคำสั่ง การวัดผลติดตามการดำเนินการจึงทำให้พบปะพบเห็นร่วมกันดำเนินการด้วยกันเกิดความเคยชินในการทำงานร่วมกันทำงานต่างๆให้ประสบความสำเร็จ เมื่อมีปัญหาที่ร่วมกันแก้ปัญหาต่างๆด้วยความสนิทสนมกลมเกลียวร่วมรักสามัคคีกัน จึงทำให้ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษามองภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในมิติเดียวกันจึงทำให้ความคิดเห็นต่างๆที่มีต่อ

ภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และอีกประการหนึ่งในสายงาน การบริหารนั้น ผู้บริหารก็มาจากอาจารย์ผู้สอนนั่นเอง กล่าวคือ ผู้จะเป็นผู้บริหารนั้นก็จะได้ รับการคัดเลือกกลั่นกรองมาจากอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ผู้สอนผู้ใดมีความเหมาะสมมี คุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดก็สามารถเข้าสู่ตำแหน่งสายผู้บริหารได้โดยการถ่ายตัว จากการเป็นหัวหน้าแผนกต่อจากนั้นก็ขยับมาเป็นหัวหน้าคณะหลังจากนั้นก็ขยับไปเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการและเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารใหญ่เต็มตัวคือผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา จะเห็น ได้ว่าตำแหน่งต่างๆที่กล่าวมาล้วนแต่เป็นตำแหน่งในสายผู้บริหารทั้งสิ้น โดยก้าวขึ้นมาจาก ตำแหน่งเล็กๆแล้วปรับมาจนถึงตำแหน่งสูงสุด ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารก็คืออาจารย์ ผู้สอนนั่นเอง ดังนั้นกรอบความคิด หลักการ ทฤษฎีต่างๆล้วนไม่แตกต่างกัน จึงทำให้มา ความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของ เจียมจิต เผือกศรี (2535 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของ ผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรคณะวิชาคหกรรมศาสตร์สถานศึกษากลุ่ม ภาคกลางสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับพัฒนา บุคลากรคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของ อาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ในข้อที่ว่า “ มีความยืดหยุ่นในการทำงาน ” ต่อมาคือ “ สนับสนุนและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานมีความ ก้าวหน้า ” ต่อมาคือ “ การแต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อย ” ต่อมาคือ “ เป็นคนใจกว้างรับฟัง ความคิดเห็นของบุคคลอื่น ” ต่อมาคือ “ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ” และข้อต่อมาคือ “ มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ” ตามลำดับโดยพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อ ภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มากกว่าอาจารย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมี ภาระพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอโดยได้รับการฝึกอบรมปรับปรุงเพิ่มเติมสมรรถภาพใน การบริหารให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอโดยมีเป้าหมายในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ใน การทำงานแต่ละเรื่องและแต่ละสาขาๆที่ได้สั่งงานดำเนินการต่างๆโดยอาศัยหลักการ ทฤษฎี ต่างๆที่ได้สั่งสมมานำมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร ดังนั้นในภาพลักษณ์ของผู้บริหารแล้ว ผู้บริหารมีความต้องการอยากให้เห็นบุคลากรของตนเองโดยเฉพาะภาพลักษณ์ของอาจารย์ คหกรรมศาสตร์เป็นคนที่มีความบุคลิกภาพเป็นคนแต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ เป็นคนใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น เป็นคนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน มีความ ยืดหยุ่นในการทำงาน และสนับสนุนส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานมีความก้าวหน้ามากที่สุด ดังนั้น ภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในความคิดของผู้บริหารจึงมากกว่าของอาจารย์กล่าว คือแตกต่างกันนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาวรรณ เฟื่องเรือง (2537 : 219) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคณะคหกรรมศาสตร์ในการ

จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน พุทธศักราช 2533 ในวิทยาลัยสารพัดช่างภาคกลาง พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนแตกต่างกันเช่นกัน

3. ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่วุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ ทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาทำงานในสังกัดเดียวกันมีคุณสมบัติของการเข้าทำงานในวิทยาลัยไม่แตกต่างกันคือได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งโดยการสอบเข้าเป็นอาจารย์และบางท่านก็ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้บริหารโดยการเลื่อนไหลจากตำแหน่งอาจารย์ผู้สอนขึ้นสู่สายบริหารดังนั้นในกรณีของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันต่างก็เคยร่วมปฏิบัติงานในสายของการสอนมาด้วยกันทั้งนั้น จะเห็นได้ว่าผู้บริหารก่อนจะขึ้นสู่ตำแหน่งนี้ก็เคยเป็นอาจารย์ผู้สอนมาก่อน ดังนั้นประสบการณ์ในการทำงานจึงไม่แตกต่างจากอาจารย์ผู้สอนเท่าใดนัก กล่าวคือเคยปฏิบัติการสอนและปฏิบัติงานในวิทยาลัยเดียวกัน และรวมกลุ่มทำงานในหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันการกลมเกลียวความคิดระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือต่ำกว่ากับระดับปริญญาตรีขึ้นไปย่อมหล่อหลอมรวมกันในความคิดที่ถูกต้องจากความคิดของบุคคลหนึ่งไปสู่ความคิดของอีกบุคคลหนึ่งจนทำให้สามารถได้รับการยอมรับของกลุ่มคนและนำไปสู่การพัฒนาขึ้นได้ทัดเทียมกันในกลุ่มงานเดียวกัน ดังนั้นความรู้สึกนึกคิดจึงไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้การได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาชีพแต่ละสาขาวิชามิได้แยกจะระดับการพัฒนาของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันแต่ให้เท่าเทียมกันในการพัฒนาบุคลากร ฉะนั้นสิ่งที่ได้รับการพัฒนาทั้งความรู้ด้านทักษะ ด้านการปฏิบัติ ด้านทัศนคติย่อมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นแนวความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์จึงไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ กำเนิด (2545 : 116-117) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตามทัศนะของครูอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประสิทธิ์ พรหมรักษ์ (2538 : 115-117) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะของประธานกลุ่มโรงเรียนตามความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนและครู อาจารย์สังกัดสำนักงานประถมศึกษา พบว่า ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของประธานกลุ่มโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ในข้อที่ว่า “ มีความเป็นประชาธิปไตย ” และต่อมาคือ “ มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ” ตามลำดับ โดยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามีความคิดเห็นต่อภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มากกว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามีความต้องการที่จะเห็นภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มีความเป็นประชาธิปไตยและมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กล่าวคือในการจัดการเรียนการสอนนั้นน่าจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในการเตรียมการสอนชั้นต่างๆในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในวิชาคหกรรมศาสตร์อีกทั้งยังมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอนทุกขั้นตอน โดยเป็นไปตามหลักปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) ซึ่งจะให้นักเรียนมีความสุขในการศึกษาหาความรู้ซึ่งเน้นกระบวนการหาความรู้เป็นขั้นเป็นตอน อีกทั้งโปร่งใสทุกขั้นตอนทำให้สนุกกับการเรียนการสอนของอาจารย์คหกรรมศาสตร์และเสริมสร้างวิสัยทัศน์การพัฒนาอยากรู้อยากเรียนของนักเรียน ซึ่งในทางกลับกันสาเหตุที่ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์น้อยกว่า อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีอาจมองว่าในกระบวนการเรียนการสอนนั้นอาจารย์คหกรรมศาสตร์มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติดีอยู่แล้วจึงจำเป็นต้องเป็นผู้เตรียมการสอนแต่เพียงผู้เดียวนักเรียนไม่เกี่ยว การจัดการกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลล้วนเป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนซึ่งนักเรียนมีหน้าที่เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้เท่านั้นก็อาจเป็นไปได้ และนอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ” ซึ่งพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มากกว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีได้รับการอบรมในกระบวนการเรียนการสอนที่สูงกว่าจึงมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาก จึงอยากให้ภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ตามจินตนาการของตนเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่าเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยต้องการเห็นการเตรียมการสอนด้านต่างๆของอาจารย์เป็นไปโดยธรรมชาติ กล่าวคือ ต้องการเห็นภาพลักษณะหรือบุคลิกภาพของอาจารย์คหกรรมศาสตร์เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการทำงานนั่นเอง ซึ่งในทางกลับกันสาเหตุที่ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มีความเห็นต่อภาพลักษณะของอาจารย์คหกรรมศาสตร์น้อยกว่า อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี

หรือต่ำกว่ามีความคิดเห็นว่าอาจารย์คหกรรมศาสตร์โดยทั่วไปแล้วมีบุคลิกภาพมีความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่แล้วเพราะจะเห็นได้ว่าอาจารย์คหกรรมศาสตร์จะเน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ดังนั้นในการเตรียมการต่างๆจึงต้องเน้นการปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอนอยู่แล้วต้องเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น การทำอาหารก็ต้องเตรียมภาชนะ ผัก อุปกรณ์ต่างๆในการทำอาหาร ซึ่งต่างกับอาจารย์ที่สอนทางด้านวิชาการอย่างเดียวที่ไม่ต้องเตรียมอะไรมาก ดังนั้นผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าจึงมองเห็นว่าภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์เป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่แล้วก็อาจเป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญโญ ศัพท์อนันต์ (2536 : 110-117) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนตามความต้องการของครู อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดสงขลา พบว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อความต้องการพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิศาล รอดกำเนิด (2543 : 88-93) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนคติของผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 7 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันเช่นกัน

4. ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือ ทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้อาจารย์คหกรรมศาสตร์มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองในทุกๆด้านและทั้งหลายทั้งปวงได้พัฒนา สามารถครอบคลุมต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการครองตน ย่อมทำให้ความสามารถปฏิบัติปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลการประเมินผล และงานอื่นๆที่ได้รับมอบหมาย อาจารย์คหกรรมศาสตร์สามารถปฏิบัติได้ดี โดยจะเห็นได้จากการพัฒนาศักยภาพด้านบุคลิกภาพโดยพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ร่าเริงแจ่มใส, มีความเชื่อมั่นในตนเอง, มีความกระตือรือร้นในการทำงาน, การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย, มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค, กล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่มีเหตุผล, และกล้าตัดสินใจ, เป็นคนตรงต่อเวลา, เป็นคนใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น, พุดจาชัดเจน ไพเราะ, มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่, และยังพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถโดยพัฒนาตนเองให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทันต่อเหตุการณ์, มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตน, นำความรู้และวิชาการใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงาน, มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน, มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ, กำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาของวิชาที่

สอนได้อย่างชัดเจน, จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และจัดหาเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนการสอน, จัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน, ฝึกให้นักศึกษาให้รู้จักนำความรู้ใช้ในชีวิตประจำวัน, มีการประเมินผลอย่างเป็นธรรม, และพัฒนาศักยภาพด้านความเป็นผู้นำโดยพัฒนาตนเองให้มีความกล้าแสดงความคิดเห็น, มีความสามารถในการโน้มน้าวใจผู้อื่น, วางตัวได้อย่างเหมาะสม, รู้จักชื่นชมเพื่อนร่วมงานเหมาะสมกับโอกาส, มีความเป็นประชาธิปไตย, มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์, มีการแข่งขันกับเพื่อนร่วมงานอย่างเหมาะสม, มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง, สนับสนุนและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมงานมีความก้าวหน้า, มีหลักการและอุดมการณ์เป็นของตนเอง, และอีกยังพัฒนาศักยภาพด้านการครองตนให้มีความประพฤติเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่, ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ, มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง, รู้จักแยกปัญหาส่วนตัวออกจากงาน, ชีวิตครอบครัวอบอุ่นราบรื่น, ดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบของกฎหมาย, มีสติปัญญาปฏิภาณไหวพริบดี, สุขภาพอ่อนโยน, เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ, และมีความสุขเยือกเย็น นอกจากการพัฒนาตนเองทั้ง 4 ด้านดังกล่าว ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แล้วจะเห็นได้ว่าอาจารย์คหกรรมศาสตร์ได้พยายามพัฒนาศักยภาพของตนเองจนเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง จึงทำให้ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา วรณเวช (2538 : 119-120) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการศึกษาลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามที่คนของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า ครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิชมณฑะ โคกทอง (2544 : 121-125) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูเทศบาลในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 7 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นจริงและพึงประสงค์ไม่แตกต่างกันเช่นกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อที่ว่า “ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ” และต่อมาคือ “ กล้าแสดงความคิดเห็น ” โดยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า ■ ปีมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มากกว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ ■ ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า ■ ปี มีความต้องการที่จะเห็นภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และต้องการเห็นภาวะความเป็นผู้นำของอาจารย์คหกรรมศาสตร์คือกล้าแสดงความคิดเห็นมากกว่าสิ่งที่ตนเองพบเห็นในปัจจุบัน กล่าวคือในภาวะความเป็นจริงในปัจจุบัน

ครูอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออก อาจจะเป็นเพราะเหตุผลต่างๆนาๆเงื่อนไขของกฎระเบียบต่างๆของอาจารย์ในปัจจุบันมีมาก ซึ่งตรงกันข้ามผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป กลับมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ใน 2 ประเด็นนี้น้อยกว่า อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 11 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นว่า อาจารย์คหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงความคิดเห็นดีพออยู่ในระดับหนึ่งไม่จำเป็นต้องไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็อาจเป็นได้ และนอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “ ดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบกฎหมาย ” ซึ่งพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์มากกว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 11 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีวุฒิภาวะและประสบการณ์ในการทำงานสูง จึงมองเห็นโลกทัศน์กระบวนการทำงานตั้งแต่ระดับล่างสุดจนถึงระดับสูงสุด รู้จักกระบวนการดำรงตนอยู่ในสภาวะของสังคมและสภาวะแวดล้อมได้เป็นอย่างดีและทรงคิดว่าการที่บุคคลจะมีความสุขของชีวิตการทำงานและครอบครัวควรจะมีปฏิบัติตนอย่างไร จึงมีความต้องการที่จะเห็นภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ ประพฤติตน ดำรงตนและดำเนินชีวิตของตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย ซึ่งจะสามารถนำไปสู่อนาคตของการทำงานและครอบครัวที่สุขสงบสดใสได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาวรรณ เฟื่องเรือง (2537 : 224) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคณะวิชาคหกรรมในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น พุทธศักราช 2533 ในวิทยาลัยสารพัดช่างภาคกลาง พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะวิชาคหกรรมแตกต่างกันด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับวิทยาลัยและเขตการศึกษาภาคเหนือและเขตการศึกษาอื่นๆควรรักษาภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ที่ค้นพบจากการวิจัยทั้ง 4 ด้านคือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ

ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการครองตน มาเป็นข้อมูลในการกำหนดหลักสูตรซึ่งจะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพ ควรกำหนดหลักสูตรให้ แต่งกายสะอาดสุภาพ เรียบร้อย, มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่, มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค, มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส, และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

1.2 ด้านความรู้ความสามารถ ควรกำหนดหลักสูตรให้ มีความเข้าใจใน บทบาทและหน้าที่ของตน, มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ, จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และ จัดหาเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนการสอน, จัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน, และฝึกให้ นักศึกษารู้จักนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3 ความเป็นผู้นำ ควรกำหนดหลักสูตรให้ วางตัวได้อย่างเหมาะสม, มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง, มีหลักการและอุดมการณ์เป็นของตนเอง, มีการ แบ่งงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างเหมาะสม, และมีความเป็นประชาธิปไตย

1.4 ด้านการครองตน ควรกำหนดหลักสูตรให้ ดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบ ของกฎหมาย, ความประพฤติเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่, เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ, มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง, และศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2. อาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาควรนำภาพลักษณ์ของ อาจารย์คหกรรมศาสตร์ที่ค้นพบจากการวิจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการครองตน มาเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุง ภาพลักษณ์ของตนเองให้มีคุณสมบัติที่ดียิ่งขึ้นดังนี้

2.1 ด้านบุคลิกภาพ ควรพัฒนาปรับปรุงให้ แต่งกายสะอาดสุภาพ เรียบ ร้อย, มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่, มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค, มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส, และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 ด้านความรู้ความสามารถ ควรพัฒนาปรับปรุงให้ มีความเข้าใจใน บทบาทและหน้าที่ของตน, มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ, จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และ จัดหาเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนการสอน, จัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน, และฝึกให้ นักศึกษารู้จักนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.3 ความเป็นผู้นำ ควรพัฒนาปรับปรุงให้ วางตัวได้อย่างเหมาะสม, มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง, มีหลักการและอุดมการณ์เป็นของตนเอง, มีการ แบ่งงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างเหมาะสม, และมีความเป็นประชาธิปไตย

2.4 ด้านการครองตน ควรพัฒนาปรับปรุงให้ ดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบของ กฎหมาย, ความประพฤติเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่, เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ, มีฐานะ ทางเศรษฐกิจมั่นคง, และศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้มีแนวทางในการศึกษาภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์จึงควรวิจัยเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาวิจัยภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในเขตการศึกษาอื่นๆบ้างเพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบเพื่อพัฒนาอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในภาพรวมต่อไป

2. ควรศึกษาวิจัยภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของนักศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือและเขตการศึกษาอื่นๆบ้างเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อไป

3. ควรศึกษาวิจัยภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือและเขตการศึกษาอื่นๆบ้างเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อไป

4. ควรศึกษาวิจัยภาพลักษณ์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษาภาคเหนือตามความคิดเห็นของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในเขตการศึกษาภาคเหนือและเขตการศึกษาอื่นๆบ้างเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาอาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อไป